

[Axel Ivan Pedersen.]

nok også fra vor side villige til at godkende udkastet, men jeg vil have lov til at fastslå, at den omstændighed, at vi går med til en meget nøje undersøgelse af alle de problemer, der knytter sig til spørgsmålet ejerlejlighed, ikke i sig selv indeholder noget som helst tilsagn om, at vi vil gå med til en lovgivning i den nævnte retning.

Endelig vil jeg over for det ærede medlem gøre opmærksom på, at jeg har referater af budgetbehandlingen den 18. januar i Frederiksberg kommunalbestyrelse, og at jeg i disse referater har lagt mærke til, at konservative medlemmer af Frederiksberg kommunalbestyrelse med borgmesteren i spidsen besværede sig over urimelige lejeansættelser i det private udlejningsbyggeri her i hovedstadsområdet og naturligvis først og fremmest i Frederiksberg kommune. I den anledning vil jeg gerne sige, at det kunne være interessant at få at vide, om de tre ærede konservative medlemmer, som er valgt på Frederiksberg, deler de synspunkter, der fremsættes i Frederiksberg kommunalbestyrelse, eller de synspunkter, der fremsættes af konservative ordførere i det høje ting. Det er jo som bekendt sådan — det har jeg peget på tidligere — at der altid er en modsætning mellem venstres og de konservatives kommunalbestyrelsesmedlemmers opfattelse af boligproblemerne ude over landet og den opfattelse, der kommer til udtryk her inde i det høje ting.

Jeg kunne i øvrigt lade spørgsmålet gå videre til de to medlemmer af Frederiksberg kommunalbestyrelse, som også er medlemmer af det høje ting, valgt i Københavns kommune, og spørge, om de deler de opfattelser, som gøres gældende på Frederiksberg.

Når jeg taler om Frederiksberg kommune, der jo som bekendt har konservativt flertal, må jeg gøre opmærksom på, at denne kommune i alle de tilfælde, hvor den sælger byggearealer til private bygherrer, foretager en huslejekontrol i de ejendomme, der opføres på disse byggearealer, men at den er

ude af stand til at gøre det, hvor det er private byggearealer, der bygges på, og det er vel det, der har givet anledning til de besværinger, jeg nævnte før.

Det ærede medlem hr. Kai Moltke var så optaget af at holde — hvad skal jeg sige, en formodet nødvendig valgtale, at han i hele sin argumentation glemte den præventive virkning, der vil blive en følge af dette lovforslags gennemførelse, og derfor blev hans konklusion også fejlagtig.

Det ærede medlem hr. Grøndahls bemærkninger finder jeg ingen som helst anledning til at beskæftige mig med — de var af en sådan karakter, at de taler for sig selv.

Ib Thyregod: Jeg vil gerne have lov til at sige tak til den højtærede boligminister, fordi han også her ved behandlingen af dette lovforslag kom ind på det problem inden for helhedsløsningslovforslagene, som vel nok er et af de vigtigste i forbindelse med spørgsmålet om inflationsbekæmpelse, nemlig udviklingen inden for byggeriet.

Jeg forstod på den højtærede boligminister, at der ganske rigtigt havde været en betydelig længsel inden for byggevirkomheden, og jeg forstod endvidere, at den højtærede boligminister mente, at denne var begunstiget eller måske ligefrem fremkaldt gennem forbehold, som entreprenører tog, således at disse forbehold gik ud på ikke alene overenskomstsmæssige løn- og prisstigninger, men også omfattede, at længsel skulle kunne gå ind under de forhøjelser af enterprisesummen, der kunne blive tale om.

Det er klart, at her er vi netop inde ved kernen af de spørgsmål om byggesektoren, som har haft væsentlig betydning og vel også vil få væsentlig betydning i den kommende tid. Men jeg kunne have lyst til at spørge den højtærede boligminister, hvorledes man fra statens side har stillet sig til dette spørgsmål — jeg tænker her på statens eget byggeri, det institutionsbyggeri, som er foretaget rundt omkring, seminariebyggeri og anden form for byggeri — hvilket stand-